

man kan gøre ret meget ved det her. Hvis vi skal, er det i hvert fald kun, hvis vi kan lave et fuldstændigt internationalt regelsæt om det.

Det var dog en underlig tilbagelæende holdning at have til de her problemer. Specielt hvis man har det syn på regimer, som hr. Peter Skaarup har. Så måtte det dog være indlysende at være optaget af at finde en model, og man måtte være optaget af, at nogle lande gik foran i kampen for at etablere et regelsæt, der gjorde det sværere at etablere våben. Det er jo det, det her forslag drejer sig om. Derfor er der hverken hoved eller hale i hr. Peter Skaarups argumentation, heller ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo egentlig skægt nok, at nogle af de styre og regimer, som vi er enige om er galt på den, lidt er dem, hr. Villy Søvnald forsvarer her: Iran, Nordkorea, Irak, Afghanistan.

Ja, hvor finder vi nogle af de virkelige slemme i verden, der undertrykker alle de menneskerettigheder og alt det demokrati, som hr. Villy Søvnald altid snakker om her i Folketinget? Alt det er de lande imod, og de bekæmper det med vold og magt.

Kl. 16.55

Er der så ikke en meget god idé i, at man f.eks. i forhold til Irak, eller det kan være Afghanistan i andre situationer, fastholder et pres på sådanne lande, eventuelt også ved hjælp af våbenmagt? Det er jo en af de muligheder, som verdenssamfundet har for at sikre sig, at der gribes ind over for lande, der fører krig, undertrykker deres egne befolkninger eller måske producerer masseødelæggelsesvåben, som vi ser eksempler på i Irak i øjeblikket.

Der kan man så aldrig undgå, at der kan produceres våben, der også kan sælges til nogle af de lande på anden vis. Derfor er det en idealiseret verden, hr. Villy Søvnald lever i, hvor man umuligt vil kunne kontrollere de ting. Man kan lide det eller ej, men sådan er det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes alligevel, det er lidt underligt at opleve at blive beskyldt for at støtte regimer som det iranske, som det irakiske, som det nordkoreanske, når jeg lige i min sidste bemærkning gjorde

opmærksom på, at dem bryder vi os bestemt ikke om i SF.

Men jeg synes, at det virkelig underlige er det synspunkt, Dansk Folkeparti har: Det der med våben kan vi ikke stille så meget op imod, men når de så har dem og er veludstyrede, så kan vi tage ud og tæve dem. Det er jo linjen fra Bush og Rumsfeld og fra det danske støtteparti til Bush og Rumsfeld.

Det er da en underlig linje i stedet for at gå ud og forebygge, at våben spredes i det omfang, de gør, i den her verden. De eneste midler imod det er dem, der bliver foreslået.

Man kan diskutere, om man synes, at vi er kommet langt nok, som justitsministeren siger. Men jeg synes, at der jo er en verden til forskel på justitsministerens indlæg, der anerkender behovet for det her – det er bare en diskussion om, hvor hurtigt vi skal gå frem – og så hr. Peter Skaarups underlige argumentation, der næsten advarer imod at forsøge at begrænse antallet af våben. Det hænger ikke sammen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup, og så går vi til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men det skægge er, at jeg tror, at alle er enige om, at vi gerne vil begrænse antallet af våben. Det tror jeg hr. Villy Søvnald og jeg er enige om. Vi vil også gerne begrænse krig og begrænse brud på menneskerettigheder. Det er alle enige om.

Men spørgsmålet er bare: Hvordan gør vi det bedst muligt? Gør vi det ved at sige: Nu kan der ikke længere produceres våben, nu lader vi f.eks. Saddam Hussein være i fred? Det kan godt være, at han selv derovre producerer masseødelæggelsesvåben og er i gang med at samle sammen til noget, der kan true vores alle sammens eksistens, men vi vil søreme ikke røre ved det, vi skal ikke på nogen måde være i stand til at forsvare os mod sådan nogle angreb?

Det er lidt den holdning, hr. Villy Søvnald har. Der må jeg bare sige, at den holdning kan vi ikke dele i Dansk Folkeparti. Vi kan ikke være med på, at man bare tror, at verden er ideel. Alt så at man tror, det er socialismen eller kommunismen, der kan råde i et samfund, hvor det er bevist, at de ideologier ikke kan virke. Det er lidt den der idealiserede verden, som hr. Villy Søvnald tror findes. Men den findes ikke.